

Nota en relació amb l'aplicació dels processos d'estabilització, previstos a la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de reducció de la temporalitat en l'ocupació pública, a les polícies locals de Catalunya

1. La Llei 20/2021, de 28 de desembre, de reducció de la temporalitat en l'ocupació pública: finalitat i contingut

1.1. Finalitat

La Llei 20/2021, de 28 de desembre, es dicta per prevenir i sancionar l'ús abusiu de la temporalitat en el nomenament de personal interí de les administracions públiques de l'Estat, en tant que normativa bàsica, en compliment de les determinacions establertes per la normativa i la jurisprudència europees.

Del preàmbul de la Llei es desprèn que les finalitats i objectius que persegueix la Llei 20/2021, de 28 de desembre, es concreten de la manera següent:

- Reduir la temporalitat en l'ocupació pública.
- Adaptar la legislació a la interpretació de la jurisprudència comunitària de la Directiva 1999/70 CE del Consell, de 28 de juny de 1999.
- Donar compliment la jurisprudència comunitària i nacional en relació amb el personal temporal de les administracions públiques.
- Modificar la normativa bàsica pel que fa a la definició del personal interí, la seva selecció i cessament, així com el seu règim jurídic aplicable.
- Establir un procés d'estabilització d'ocupació pública extraordinari i un altre d'excepcional, per a places estructurals ocupades ininterrompudament durant uns lapsos temporals específics.

Tanmateix, en el mateix preàmbul, es recorda la jurisprudència constitucional sobre la interpretació de l'article 23.2 de la Constitució, i es destaca la impossibilitat, a l'Administració pública, de transformar automàticament una relació de servei temporal en una relació de servei permanent.

1.2. Contingut

Sobre el contingut de la norma, cal fer incís en els processos de regularització de l'ocupació temporal:

1. Estableix un tercer procés d'estabilització de l'ocupació pública temporal, per a places de naturalesa estructural, dotades pressupostàriament, que hagin estat ocupades de

forma temporal i ininterrompuda al menys en els tres anys anteriors a 31 de desembre de 2020.

En aquest supòsit, s'indica que el sistema de selecció, sense perjudici de l'establert en el seu cas en la normativa pròpia de la funció pública de cada Administració o normativa específica, serà el de concurs-oposició, amb una valoració de la fase de concurs d'un 40% de la puntuació total, en la qual es tindrà en compte majoritàriament l'experiència en el cos o escala o equivalent, podent ser no eliminatoris els exercicis de la fase d'oposició, si així es pacta en el marc de la negociació col·lectiva.

A més, cal tenir en compte que no s'aplicarà en el cas de l'administració local, el previst als articles 8 i 9 del Reial decret 896/1991, de 7 de juny, pel que fa a les regles bàsiques i programes mínims.

2. De forma excepcional, a la disposició addicional 6^a, també s'estableix un procés d'estabilització, per una sola vegada, mitjançant el sistema de concurs, respecte de les places de caràcter estructural, dotades pressupostàriament, que haguessin estat ocupades de forma ininterrompuda amb anterioritat a l'1 de gener de 2016.

Aquest procés pot ser objecte de negociació col·lectiva en l'àmbit territorial de les administracions locals.

Cal posar de relleu que aquests processos s'han dictat en una norma bàsica, a l'empara dels articles 149.1.18 i 149.1.13 de la Constitució espanyola, amb caràcter de norma general o universal, però que no ha tingut en compte les singularitats d'altres cossos de funcionaris que es regeixen per una normativa específica derivada de les especificacions de les funcions que exerceixen, com són els polícies locals o el personal amb habilitació de caràcter estatal.

2. El sistema de fonts en el dret de la funció pública local i la legislació específica en matèria de coordinació de les polícies locals

El sistema de fonts en el dret de la funció pública local és complex, en tant que es solapen diversos títols competencials i pluralitat de legisladors.

En el cas que ens ocupa, cal tenir en compte en primer lloc la regulació establerta per la normativa bàsica local, atenent les seves peculiaritats; en segon lloc, la normativa bàsica estatal en matèria de funció pública i, en darrer lloc, la legislació autonòmica.

Tanmateix, en l'àmbit de la seguretat pública, també cal tenir en compte les competències previstes als articles 149.1.29 i 148.1.22 de la Constitució espanyola; aquesta darrera fa referència a la competència en matèria de coordinació de les polícies locals assumida a l'Estatut d'autonomia de Catalunya i desenvolupada per llei

específica, coordinació en el marc del que estableixi la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat (LOFCS), que és d'aplicació a totes les comunitats autònomes (STC 85/1993 de 8 de març).

En aquest sentit, l'article 3.2 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic estableix que els cossos de policia local es regeixen per aquest Estatut i per la legislació de les comunitats autònomes, excepte en el que estableix per a aquests la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Cal posar també especial atenció al que disposa l'article 52.1 de la Llei orgànica citada, el qual preveu que els cossos de policia local, quant al règim estatutari, es regeixen pels principis generals dels capítols II i III del títol I, i per la secció quarta del capítol IV del títol II d'aquesta Llei, les disposicions dictades sobre això per les comunitats autònomes i els reglaments específics per a cada cos dictats pels ajuntaments corresponents.

En aquest marc competencial, cal posar de relleu el que estableix l'article 39 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de cossos i forces de seguretat, que indica, que correspon a les comunitats autònomes, de conformitat amb la mateixa Llei i amb la Llei de bases de règim local, coordinar l'actuació de les policies locals en l'àmbit territorial de la comunitat, mitjançant l'exercici, entre d'altres, de la funció de fixar els criteris de selecció, formació, promoció i mobilitat de les policies locals, determinant els diferents nivells educatius exigibles per a cada categoria, sense que, en cap cas, el nivell pugui ser inferior a graduat escolar.

També cal tenir en compte el que disposa l'article 25.2.b) de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació dels sistema de seguretat pública de Catalunya, segons el qual la coordinació de l'activitat de les policies locals s'ha d'estendre, en tots els casos, a la funció, entre d'altres, d'establir les normes bàsiques d'estructura i d'organització interna a què s'han d'ajustar les policies locals, i la normativa d'accés, formació i promoció de llurs membres.

En tot cas, aquesta previsió en matèria de coordinació, que inclou la regulació de l'accés i promoció dels membres de les policies locals, ha estat desenvolupada mitjançant la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

Finalment, l'article 1.3 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals, fixa un sistema específic de fonts en matèria de policies locals, en tant que estableix que els membres de les policies locals són funcionaris de carrera dels ajuntaments respectius i es regeixen per la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat; per la legislació específica que estableixi la Generalitat de Catalunya; pels reglaments específics i altres

normes dictades pels ajuntaments i per la legislació vigent de règim local i de la funció pública de Catalunya.

D'acord amb tot l'exposat, cal tenir en compte que en l'àmbit de la selecció de les polícies locals, en el marc de la legislació específica de coordinació d'aquests cossos que ostenta la comunitat autònoma, es regulen les formes d'accés i les especificitats en els processos de selecció de polícies locals, d'aplicació preferent, i l'Estatut bàsic s'aplica directament quan així ho disposi expressament aquesta legislació específica.

En el mateix sentit ho ha indicat la Comissió Jurídica Assessora en el dictamen 225/2015, de 16 de juliol, respecte de l'aplicació preferent de la normativa específica per sobre de la de funció pública general:

"[...] Pel que fa al títol competencial en què s'emmarca el Projecte de decret, s'identifica amb l'article 164.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), que, en la lletra a) atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal, entre d'altres competències, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i també l'ordenació de les polícies locals.

Ens trobem, per tant, en un àmbit en què la normativa autonòmica conviu amb la normativa estatal. Pel que fa a la normativa estatal, l'article 3.2 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, per la qual s'aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP), estableix que els cossos de policia local es regeixen per aquest Estatut i també per la legislació autonòmica, excepte en allò que estableixi per a ells la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat –norma que conté unes disposicions estatutàries comunes a tots els membres de les forces i cossos de seguretat (articles 6 a 8) i que fa una referència expressa a les polícies locals en el títol V (articles 51 a 54)–. En particular, l'article 52.1 de la Llei orgànica 2/1986 estableix expressament que el règim estatutari de la policia local ve donat pel previst en aquesta Llei, amb l'adequació que exigeixi la dependència de l'Administració corresponent, i també per les disposicions per les comunitats autònomes, els reglaments específics de cada cos i la resta de normes dictades pels ajuntaments corresponents...

... A Catalunya, la principal normativa autonòmica que regula d'una manera expressa el cos de Policia local s'identifica amb la ja citada Llei 16/1991, que en l'exposició de motius destaca que, a través de la Llei "S'ha intentat unificar la regulació de la segona activitat, del règim disciplinari i d'altres aspectes recollits per la Llei amb la regulació corresponent de la Policia Autonòmica, a fi que hi hagi un mateix tractament dels diversos cossos de policia de Catalunya". Són també rellevants les previsions contingudes en la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública, en la qual es dissenya un espai

sobre la base de la Policia de les institucions pròpies de Catalunya, amb un reconeixement exprés dels alcaldes com a autoritats de seguretat pública. Es tracta, per tant, d'una normativa autonòmica vigent, resultat de l'exercici de les competències normatives de la Generalitat en la matèria sobre la qual versa la norma projectada, les quals foren confirmades per l'article 164.1.a) de l'EAC, que, amb rang orgànic, preveu d'una manera expressa la potestat normativa de la Generalitat en aquest àmbit, en referir-se a "l'ordenació de les policies locals[...]".

D'acord amb l'exposat, el legislador bàsic no pot substituir els processos específics previstos per seleccionar personal amb legislació específica, en la qual es tenen en compte les singularitats del tipus de personal a seleccionar i les habilitats i capacitats necessàries per exercir les funcions específiques com a membre d'un cos de seguretat. S'ha de posar especial atenció també en el fet que entre aquestes habilitacions hi consta l'ús d'una arma de foc.

En tot cas, amb la legislació dictada el 28 de desembre de 2021, el legislador bàsic substitueix o regula una part d'aquest procés selectiu específic de les policies locals i obvia la resta de proves necessàries que recull la normativa específica per tal d'avaluar els requisits i les capacitats i habilitats per exercir les funcions policials.

3. La selecció de les policies locals en la legislació específica a Catalunya

3.1. Qüestions prèvies

De forma prèvia, i abans d'entrar en les formes de selecció de les policies locals a Catalunya, és important fer dues consideracions; una sobre els requisits d'accés per ser policia local i l'altra, sobre les funcions i forma de selecció del personal interí de les policies locals.

En primer lloc, els requisits d'accés per ser funcionari de carrera d'un cos policial a l'Administració local catalana en la categoria d'agent, cal reunir els requisits mínims previstos a l'article 29 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, i que són els següents:

- a) "Ésser ciutadà espanyol, de conformitat amb les lleis vigents.
- b) Tenir l'edat compresa entre el mínim i el màxim que fixin el Reglament del cos o la convocatòria corresponent, abans que fineixi el termini de presentació de sol·licituds.
- c) Complir les condicions exigides per a exercir les funcions que els puguin ésser encomanades, d'acord amb el que determinen aquesta Llei, les disposicions que la despleguin i el reglament del cos.

- d) No estar inhabilitat per sentència ferma per a l'exercici de la funció pública ni haver estat separat del servei de cap administració pública mitjançant expedient disciplinari.”

Entre aquests, cal posar especial atenció en el fet que el futur funcionari haurà d'acreditar unes condicions per exercir les funcions.

En el mateix sentit ho preveu l'article 11 del Decret 233/2002, de 25 de setembre, que afegeix el següent:

- c) “Complir les condicions exigides per exercir les funcions que els puguin ésser encomanades, d'acord amb el que determinen la Llei 16/1991, de 10 de juliol, les disposicions que la despleguin i el Reglament dels cossos de policia local.
- d) Estar en possessió del nivell de titulació que estableix, per a cada categoria, l'apartat 2 d'aquest article.
- e) No patir cap malaltia ni estar afectat per cap impediment físic o psíquic que impossibiliti el normal exercici de les funcions pròpies de la categoria.
- f) En el cas de l'accés a la categoria d'agents, tenir una alçada mínima que, per als homes i les dones, fixin les bases de la convocatòria. En la resta de categories en què s'ha de preveure torn lliure, l'exigència d'aquest requisit és potestativa per als ajuntaments convocants.
- g) No haver estat condemnat per cap delictes. No estar inhabilitat per a l'exercici de les funcions públiques ni estar separat mitjançant expedient disciplinari del servei de cap administració pública. Serà aplicable, tanmateix, el benefici de la rehabilitació, sempre que l'aspirant ho acrediti mitjançant el corresponent document oficial.
- h) Posseir els carnets de conduir de les categories corresponents als vehicles propis dels cossos policials. Les convocatòries determinaran els tipus de carnets a exigir.
- i) Compromís de portar armes, que es prendrà mitjançant declaració jurada.”

També cal tenir present, que l'apartat 3 del mateix article afegeix el següent requisit indispensable en tot cas:

“(…) Superar en l'oposició un curs selectiu a l'Escola de Policia de Catalunya, del qual queden exempts els aspirants que en la fase d'admissió aportin un diploma acreditatiu d'haver superat el curs bàsic de l'Escola de Policia de Catalunya”.

Cal, doncs, subratllar en aquest punt que per accedir a la categoria d'agent de l'escala bàsica d'un cos de policia local, cal reunir uns requisits mínims i indispensables, que s'han de complir fins que finalitzi el procés selectiu i s'han d'acreditar en tot cas per tal que el funcionari pugui exercir les funcions policials amb totes les garanties exigides normativament per a la prestació del servei públic de seguretat.

És a dir, el funcionari policial ha d'estar en les condicions físiques i psíquiques, i disposar de les capacitats i habilitats suficients, per exercir les seves funcions, i així ha de constar acreditat en el moment de ser nomenat funcionari de carrera.

En segon lloc, també és important tenir present que el personal interí de les polícies locals exerceix les funcions previstes a l'article 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de forma incompleta, i així ho disposa la disposició addicional 4^a de la mateixa Llei:

“Els polícies a què es refereix l'apartat 1 han d'exercir les funcions que assignen a les polícies locals les lletres a), b), d), f), g), h), i), j) i k) de l'article 11, llevat de la protecció de les autoritats i de l'ordenació i la senyalització del trànsit.”

En el mateix sentit ho preveu el capítol 3r del Decret 233/2002, de 25 de setembre, quan regula el nomenament de personal interí, i a l'article 34 disposa:

- “Especialment cal tenir en compte que el personal interí de les polícies locals, sempre que no sigui funcionari o funcionària de carrera de qualsevol cos policial:
- a. Ha d'exercir les funcions que assignen a les polícies locals les lletres a), b), d), f), g), h), i), j) i k) de l'article 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les polícies locals, llevat de la protecció de les autoritats i de l'ordenació i la senyalització del trànsit.
 - b. Ha de dur l'uniforme reglamentari i no pot dur armes de foc.”

A sensu contrario, no poden instruir atestats per accidents de circulació esdevinguts dins el nucli urbà, exercir de policia judicial, protegir a les autoritats ni ordenar o senyalitzar el trànsit.

Cal incidir en aquest punt, per exemple, en la funció de protecció de les autoritats, funció que només pot dur a terme el funcionari de carrera, el qual té atribuït, de forma completa, l'ús legítim de la força i la garantia i protecció dels drets i llibertats fonamentals dels ciutadans.

No realitzen, doncs, les mateixes funcions de forma íntegra, ni poden dur arma de foc. A més, per a la seva selecció, la normativa no estableix la realització d'un curs selectiu específic obligatori, equiparable al Curs de formació bàsica per a polícies, que és requisit indispensable per a la selecció d'un agent funcionari de carrera.

En conseqüència, tant les proves psicotècniques com el curs selectiu, són necessaris per comprovar els requisits i habilitar als futurs polícies a exercir les funcions pròpies i exclusives dels membres d'un cos policial local.

3.2. La selecció de les polícies locals

Els membres dels cossos de policia local, quan són nomenats funcionaris de carrera, tenen com a missió garantir els drets i llibertats públiques i la seguretat ciutadana, funció que deriva de l'article 104 de la Constitució espanyola, que comporta l'atribució de l'ús legítim de la força per poder exercir les seves funcions.

En aquest sentit ho exposa el Preàmbul de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març:

“A través de les forces i cossos de seguretat s'exerceix el monopoli, per part de les administracions públiques, de l'ús institucionalitzat de la coacció jurídica, cosa que fa imprescindible la utilització d'armes per part dels funcionaris de policia. Això, per la seva indubtable transcendència sobre la vida i la integritat física de les persones, exigeix l'establiment de límits i la consagració de principis, sobre moderació i excepcionalitat en la utilització esmentada, assenyalant els criteris i els supòsits clars que la legitimen, amb caràcter excloent. (...)

Els funcionaris de policia materialitzen l'eix d'un difícil equilibri, de pesos i contrapesos, de facultats i obligacions, ja que han de protegir la vida i la integritat de les persones, però estan obligats a usar armes; han de tractar correctament i acuradament els membres de la comunitat, però han d'actuar amb energia i decisió quan les circumstàncies ho requereixin. I la balança capaç d'aconseguir aquest equilibri, entre aquestes forces contraposades, no pot ser una altra que l'exigència d'una activitat de formació i perfeccionament permanents —respecte a la qual es posa un èmfasi especial—, sobre la base d'una selecció adequada que garanteixi l'equilibri psicològic de la persona.

La constitucionalització del tema de les forces i cossos de seguretat és una necessitat i una lògica derivació de la seva missió transcendental, quant a la protecció del lliure exercici dels drets i llibertats que, en el context de la Constitució, són objecte del seu títol I i principal, ja que integren la Carta Magna del ciutadà espanyol (...).”

Aquesta diferència respecte de la resta de funcionaris de l'administració local, justifica i motiva una selecció diferenciada que garanteixi les capacitats suficients per dur a terme la funció que constitucionalment els és atribuïda.

Tal com ja s'ha indicat, la selecció de les polícies locals a Catalunya està regulada a la Llei 16/1991, de 10 de juliol, i desenvolupada pel Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les polícies locals.

En concret, aquesta normativa específica estableix els sistemes de selecció per a totes les categories i el tipus de proves mínimes de la fase d'oposició que són necessàries per a la selecció dels polícies locals.

Per a l'accés a totes les categories es requereixen unes proves psicotècniques i per aquelles, en què el sistema de selecció és el concurs oposició lliure (agents i inspectors o superiors), són necessàries unes proves mèdiques.

Així mateix, el Reglament regula com han de ser aquestes proves. D'una banda, les proves psicotècniques són proves aptitudinals i de personalitat, consistents en bateries de tests objectius que persegueixen valorar si l'aspirant té diferents habilitats i el perfil adequat per desenvolupar les funcions d'aquella categoria. Són en tot cas proves eliminatòries.

D'altra banda, les proves mèdiques són aquelles proves necessàries per avaluar les capacitats físiques i psíquiques per exercir les funcions policials i en tot cas per valorar que la persona aspirant no es trobi en alguna de les causes d'exclusió previstes. El resultat de la prova és d'apte o no apte.

Per tant, les proves psicotècniques i les mèdiques són necessàries per tal de valorar el compliment dels requisits dels aspirants per exercir de forma òptima les funcions policials, sense posar en risc la seva integritat ni la de tercers, ni la seguretat pública.

Així mateix, per als processos selectius de polícies locals de totes les categories, s'estableixen cursos de formació específica i un període de pràctiques.

Els cursos selectius els imparteix l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i la qualificació és d'apte o no apte, cal superar-los per continuar amb els processos selectius.

En el curs de formació bàsica per a polícies, per a agents de l'escala bàsica, i en els cursos de formació per a la promoció per a la resta de categories, s'imparteixen els coneixements pràctics i teòrics per exercir les funcions de cadascuna de les categories policials, en funció de les competències necessàries en cadascuna d'elles.

Així ho ha manifestat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en sentència núm. 1201/2001 de 21 novembre, FJ 3r:

“Las prácticas o el período de prácticas que toda Escuela de Policía necesariamente tiene en su plan de estudios, no son más que las actividades formativas que deben realizar los alumnos, que han superado debidamente fases anteriores, y que se encuadran dentro del contexto general educativo que organiza la Escuela de Policía y se imparte por los profesores o instructores. Bien entendido que la Escuela de Policía de Cataluña es una institución que fue

creada por la Generalitat de Catalunya por Ley 27/1985, de 27 de diciembre , con el fin de proporcionar una formación adecuada a la Policía Autonómica y Policías Locales. En este período de prácticas es cuando los alumnos deben llevar cabo o materializar las enseñanzas teóricas que se les ha impartido con anterioridad y que suponen la realización efectiva de órdenes y actividades lo más similares posible a la realidad que posteriormente se encontrarán los alumnos al superar el curso en la Escuela de Policía. “

Pren especial importància el Curs de formació bàsica per a policies destinat als agents de l'escala bàsica, en tant que l'article 29.3 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, l'estableix com a requisit indispensable.

Sobre el període de pràctiques, la normativa fixa que les bases de les convocatòries poden establir la realització d'un període de pràctiques al municipi, com a prova obligatòria i eliminatòria, per aquells i aquelles aspirants que hagin superat el curs selectiu a què fa referència l'article anterior o acreditin haver-lo superat. La qualificació del període de pràctiques és d'apte/a o no apte/a, i les persones aspirants que obtinguin la qualificació de no apte/a queden excloses del procés selectiu corresponent. El període de pràctiques no pot ser inferior a tres mesos ni superior a dotze.

En aquesta fase, el tribunal de selecció ha de valorar aspectes, ja no propis de la formació teòrica o general d'aptitud personal, sinó un pas més, que és la translació pràctica d'aquests coneixements a la realitat mateixa, en contacte amb la funció directa que ha de desenvolupar un agent de policia. Aquesta valoració es duu a terme normalment a través dels informes dels avaluadors de dins de l'organització policial, que són els que supervisen la tasca diària del funcionari en pràctiques.

Per tant, el període de pràctiques, tot i ser potestatiu, valora els aspectes necessaris i essencials de les tasques diàries que ha de dur a terme un policia, dins el marc de les funcions establertes legalment, un cop adquirits el coneixements teòrics i pràctics en la fase formativa obligatòria.

Així doncs, la normativa específica per a policies locals a Catalunya estableix proves i fases selectives dins el procés selectiu que pretenen avaluar i habilitar l'aspirant per realitzar determinades funcions, i que en tot cas són necessàries per adquirir les capacitats o habilitats per a l'exercici d'una professió específica, i que serien: proves mèdiques, proves psicotècniques, cursos selectius, i períodes de pràctiques.

4. Els processos d'estabilització previstos a la Llei 20/2021, de 28 de desembre, i l'aplicació a les polícies locals de Catalunya

Tal com s'ha indicat en el punt 1r d'aquesta nota, la Llei 20/2021, de 28 de desembre, estableix processos extraordinaris per estabilitzar les places estructurals ocupades de forma ininterrompuda per personal interí.

Per valorar l'aplicabilitat d'aquests processos, és necessari considerar d'acord amb quins títols competencials es dicta aquesta Llei. Tal com s'ha indicat, aquesta normativa es dicta a l'empara dels articles 149.1.18ª i 149.13ª CE.

Per una banda, pel que fa a la competència derivada de l'article 149.1.13ª, l'Estat pot fixar qüestions de política econòmica general o de control de la despesa pública.

D'aquí es desprenen les previsions recollides a l'article 2, tals com autoritzar les taxes addicionals per a l'estabilització de l'ocupació temporal, la incorporació d'aquestes places en les ofertes públiques d'ocupació o la data de finalització d'aquests processos selectius.

Per altra banda, pel que fa a la competència de l'article 149.1.18ª CE, l'Estat pot establir les bases del règim estatutari dels funcionaris de totes les administracions, en el sentit d'establir un comú denominador, entre elles la regulació de l'adquisició de la condició de funcionari i la forma de provisió dels llocs de treball (STC 99/1987, d'11 de juny).

D'acord amb aquesta competència s'inclourien els tipus de sistema de selecció (concurs-oposició o concurs), sense perjudici de l'establert en el seu cas per la normativa pròpia de funció pública de cada Administració o la normativa específica (article 2.4).

Per tant, entenem que el legislador bàsic pot establir aquest comú denominador com a aspecte bàsic general, però no substituir en la seva integritat els processos selectius previstos en la legislació específica.

Això és així en tant que la legislació específica en aquest cas també deriva d'un títol competencial previst a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia, i es desenvolupa a través d'una llei orgànica concreta en matèria de seguretat i en la legislació de coordinació de les polícies locals, tal com s'ha desenvolupat en el punt segon d'aquesta nota.

En el cas del procés d'estabilització autoritzat (article 2) seria possible un concurs-oposició, on el concurs fos d'un màxim del 40%, i en el supòsit del procés excepcional (disposició addicional 6ª), el concurs; ambdós amb la possibilitat de ser objecte de negociació col·lectiva.

Aquests dos processos d'estabilització i el tipus de sistema de selecció substitueixen les proves de coneixement per accedir a la plaça, que ha estat ocupada de forma ininterrompuda durant un període d'anys, però no té en compte les peculiaritats de les funcions del lloc a ocupar o a desenvolupar que sí es tenen en compte amb altres tipus de proves i fases del procés selectiu per a la selecció de funcionaris amb especificitats en l'exercici de les seves funcions.

Per tant, la normativa bàsica en aquest cas es queda en una primera fase del procés selectiu, obviant la resta de fases formatives o pràctiques requerides per a l'ocupació definitiva de places de cossos especials, sí previstes en la seva legislació específica, que en tot cas pretenen valorar l'acreditació dels requisits i les capacitats i habilitats per exercir les funcions policials.

En el cas de la selecció de les polícies locals a Catalunya, tal com s'ha exposat en el punt anterior, es preveuen diferents proves en la fase d'oposició, entre elles les de coneixement teòric i pràctic i culturals, però també les mèdiques i les psicotècniques.

A més, el curs selectiu és una fase essencial i preceptiva per a l'adquisició de les capacitats i habilitats per exercir les funcions de policia, i la fase de pràctiques, tot i ser optativa, serveix per demostrar els coneixements adquirits durant el curs selectiu, entre ells l'ús de l'arma de foc i la resta de mitjans de defensa.

Per tant, no totes les proves de la fase d'oposició per a la selecció de polícies locals són només de demostració de coneixements teòrics, ni el procés selectiu avalua només aquests, sinó que existeixen altres fases del procés selectiu necessàries per ser nomenat funcionari de carrera, i que no poden ser substituïdes, no només per la importància i la necessitat de realitzar-les, sinó per les previsions contingudes en la legislació específica, per tal de valorar els requisits dels aspirants i les seves capacitats i habilitats com a polícies.

En tot cas, cal tenir en compte que el compliment de la Directiva 1999/70, de 28 de juny de 1999, no pot posar en risc altres béns jurídics com és la seguretat pública, i convertir un funcionari interí de la policia local en funcionari de carrera si aquest no té els requisits ni les habilitats i capacitats adequades per exercir les funcions d'autoritat o l'ús de la força, entre d'altres, o utilitzar una arma de foc.

D'acord amb l'anterior, i en tot cas amb els títols competencials i amb la legislació vigent, s'entén que els ajuntaments poden incloure en les ofertes d'ocupació pública dins dels processos d'estabilització previstos per la Llei 20/2021, aquelles places de polícies locals que hagin estat ocupades ininterrompudament més de 3 o 5 anys, segons el cas, i tenir en compte en la negociació i en la realització de les proves selectives el següent:

1. Es poden substituir les proves teòriques o pràctiques, o de coneixement per la valoració de mèrits en els supòsits de places ocupades amb anterioritat a l'1 de gener de 2016.

La substitució d'aquestes proves per un concurs no exclou l'obligació de realitzar les proves mèdiques i psicotècniques corresponents per demostrar el compliment dels requisits i avaluar les capacitats necessàries per exercici de les funcions de policia.

2. Es poden substituir les proves teòriques o pràctiques, o de coneixement per la realització d'un concurs-oposició, en què la valoració de mèrits suposi com a màxim un 40%¹, en els supòsits de places ocupades al menys en els tres anys anteriors a 31 de desembre de 2020.

En la fase d'oposició cal incloure les proves mèdiques i psicotècniques, per demostrar el compliment dels requisits i avaluar les capacitats necessàries per exercici de les funcions de policia.

3. En els dos supòsits, la superació de les proves que portin causa del procés d'estabilització, comporta l'obligació de realitzar i superar el curs selectiu corresponent a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya.
4. En els dos supòsits, es recomana la realització d'un període de pràctiques per tal d'avaluar els coneixements i habilitats adquirits durant el curs selectiu, entre ells l'ús dels mitjans de defensa.
5. En tot cas, del resultat dels processos d'estabilització, els ajuntaments han de garantir la formació adequada i suficient dels policies locals en l'exercici de les seves funcions per tal de no comprometre la seguretat pública i, per tant, han de garantir que l'aspirant reuneix els requisits per ser nomenat funcionari de carrera, en el sentit que reuneix les capacitats i habilitats necessàries per a l'exercici de les funcions policials.

Barcelona, 2 de març de 2022

¹ Compte el que estableix la legislació específica perquè és més favorable.